

Дугогодишњи председник Венецуеле Уго Чавес је по трећи пут изабран за шефа државе пошто је однео победу на управо одржаним изборима са 54,42 одсто гласова. Чавес је овог пута имао јаког противника, бившег државног гувернера Енрикеа Каприлеса који је први пут успео да обједини око 30 странака опозиције, и да освоји 44,97 одсто гласова. Али, и поред оштре изборне утакмице изборни процес је протекао потпуно легално, док је Каприлес одмах признао свој пораз.

Бивши амерички председник Џими Картер, оснивач Картер центра, истакао је да је изборни процес у Венецуели "најбољи на свету", а многи посматрачи су се сложили да је процес, укључујући гласање и пребројавање, заиста супериорнији од многих других развијених демократија. Иако би то многи на западу прижељкивали, нема нимало сумње у изборне резултате, а избори су показали да су грађани Венецуеле још једном дали легитимитет досадашњем председнику и његовом моделу „социјализма за 21. век“, који је у досадашња два мандата успео да поправи раније изузетно тежак положај многобројног сиромашног становништва.

У периоду пре Чавеса 80 одсто прихода од нафте је завршавало у иностранству, док је за ових четрнаест година боливарске власти потпуно искорењена неписменост, знатно побољшана здравствена заштита довођењем хиљаде лекара из Кубе. Процент сиромашних је преполовљен, незапосленост је са 14,5 одсто (1999) пала на 7,6 (2011), док је бруто домаћи производ по глави становника порастао са 4.105 на скоро једанаест хиљада долара.

Чавезов трећи мандат - Венецуела на новој прекретници

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 09 октобар 2012 12:21

Трећа Чавесова победа одјекнула је зато не само у Венецуели, већ и у читавој Јужној Америци, и међу свим противницима глобализма. Чавес је бескомпромисно прихватио борбу за националну независност, суверенитет и идеолошки и политички обликовао борбу за успостављање социјалне једнакости и јединства. Венецуела је у свету већ постала симбол антиглобалистичког отпора, али је ситуација у земљи ипак далеко од идеалне, док су успеси у борби против сиромаштва постигнути углавном због поседовања огромних резерви нафте.

Венецуели ће бити потребно још много времена да анулира све лоше стране некадашњег типичног јужноамеричког либералног система, а и сам Чавесов систем није успео да се избори са сопственим бољкама што је довело до несташица струје, свакодневних прекида у напајању и несташица основних намирница због вештачки задржаваних цена. Критичари говоре о порасту криминала и непотизму у државним установама, док је инфлација највиша у региону. И сам Чавес је у предизборној кампањи признао грешке, критиковао „болибуржоазију”, обећавао бржу изградњу путева и мостова, модернију и већу експлоатацију нафте.

Венецуелански председник је саопштио да му је потребно 30 година на челу земље како би спровео свој вид социјализма, али је питање да ли ће му их Венецуела дати. Чавесова политика је дубоко поделила друштво, а подршка међу грађанима ипак слаби. На изборима 2000. Чавес је победио са 72% гласова, 2006. је добио 63% гласова, а ове године само 55%. Чавес је ове године освојио 7.444.082, али његов противкандидат Каприлес свих 6.151.554. Досадашњи председник Венецуеле ће стога свој нови мандат морати да почне са чињеницом да је готово пола становништва гласало против његове политике, као и да би победа опозиционог кандидата зауставила све досадашње напоре. Каприлес је представник богате класе и страних корпорација и генерално кандидат који би био далеко прикладнији интересима страног капитала и САД-а, а његовом победом би одмах дошло до радикалног заокрета у спољној политици, пошто је он у кампањи стављао је до знања да намерава да приоритет у билатералној сарадњи

Чавезов трећи мандат - Венецуела на новој прекретници

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 09 октобар 2012 12:21

да Вашингтону и да одустане од сарадње са Русијом у области разраде нових нафтних налазишта и опремања националне армије.

У своја два претходна мандата Уго Чавес је доста учинио за народ Венецуеле, али сада мора наћи прави одговор за будућност свог покрета, јер политика радикалних реформи и активног супротстављања САД тешко да се може надаље успешно водити ако јој се противи скоро 50% становништва.